

עפ"ת 50287/05/22 - דקל חי סיביליה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52123259880

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
דקל חי סיביליה	מעורר
מדינת ישראל	נגד
	משיבה

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט מ' כהן) ב- תתע 771-01-22 ביום 25.1.22, בהיעדר, בעבירה של אי ציות לתמרור 429 בגין פניה שלא בהתאם להוראות התמרור, בעת נהיגה ביום 10.3.21, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961, והוטל עליו קנס בסך של 500 ₪.

המערער טען בבקשה לביטול פסק הדין שהגיש לבית משפט קמא ביום 16.3.21 - יפוי כוח הוגש לתיק עוד ביום 2.3.22 - כי לא קיבל הזמנה לדיון שנערך, וכי אישור מסירה הנוגע להזמנה לדיון, עליו צוין "לא נדרש", חסר פרטים מהותיים, ובכללם פרטי הדוור, ואם הושארה הודעה ראשונה או שניה, כנדרש. עוד נטען כי המערער כופר בביצוע העבירה, וכי השוטר טעה בזיהוי רכבו.

בהחלטת בית המשפט קמא מיום 17.3.22 נדחתה בקשת המערער. נקבע כי מאישור מסירה בתיק עולה כי פסק הדין נמסר למערער ביום 10.2.22, ומשכך הוגשה הבקשה לביטול פסק הדין תוך חריגה ממסגרת 30 הימים שניתן להגישה לפי הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב- 1982, (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**), ולא הוצגה הסכמת תובע כנדרש על פי הוראת הסעיף.

בבקשה נוספת ל"עיון חוזר", שהוגשה לבית משפט קמא על ידי ב"כ המערער ביום 10.5.22, נטען כי פסק הדין לא נמסר לידי המערער, וכי צוין באישור המסירה כי המסירה היתה בשעה 2100 לערך, שהיא שעה שאינה מקובלת לעבודת דוורים; כי החתימה על אישור המסירה אינה של המערער; כי בכתובת המגורים אותה מסר המערער, לצרכי קבלת דואר, מתגוררת חמותו, והמערער מתגורר בכתובת אחרת, ומכל מקום החמות מכחישה כי קיבלה את דבר הדואר.

בנוסף הוצגה פנייה של ב"כ המערער לדואר ישראל בבקשה לבירור האישור הנוגע למסירת פסק הדין, ומתגובת שירות הלקוחות בדואר צוין כי בדיקה לגבי דואר רשום תיערך רק אם השולח או מי שהסמיק לכך, יגיש בקשה תוך 18 חדשים

ממחרת יום הישלחו של הדואר.

נוכח תגובת הדואר, ביקש המערער לחלופין, כי יוצא צו לדואר לערוך בירור בעניין.

בהחלטה נוספת שניתנה על ידי בית משפט קמא ביום 11.5.22 צוין כי "הבקשה כבר נדונה".

בהודעת הערעור שהוגשה ביום 23.5.22 נטען כי בית משפט קמא לא התייחס לטענה שעלתה בבקשה הנוספת, לעניין הוצאת הצו. בנסיבות אלה, עותר המערער לביטול פסק הדין שניתן, או להורות לחלופין כי בית משפט קמא ידון בבקשת המערער.

בדיון שנערך בפניי עלה לראשונה, מדברי המערער, באמצעות ב"כ, בניגוד לנטען בפני בית משפט קמא ובהודעת הערעור, כי פסק הדין אכן נמסר לידי המערער - לטענתו, בסוף חודש פברואר 22 - בנסיבות שלא פורטו.

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

הודעת הערעור הוגשה ביום 23.5.22 בלא שקדמה לה כמתחייב בקשה להארכת מועד להגשת ערעור. בקשה זו התחייבה נוכח כך שחלפה תקופת הערעור בת 45 הימים על פי סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי מאז שניתנה החלטת בית המשפט ביום 17.3.22, וגם הבקשה הנוספת "לעיון חוזר" או למתן צו - שאין בה כשלעצמה, כדי ל"החיות" מחדש את מועד הערעור - הוגשה לבית משפט קמא ביום 10.5.22, אף זאת לאחר שכבר חלפה תקופת הערעור. עוד אציין כי חלפה גם תקופת הערעור מאז שהומצא פסק הדין, כנדרש על פי סעיף 200 לחוק סדר הדין הפלילי, וטענת המערער כי פסק הדין לא הומצא לידו ביום 10.2.22 כעולה מאישור המסירה, הופרכה נוכח הסתירה בטענות המערער בעניין זה, לגבי עצם המצאת פסק הדין, שדי בה כדי להביא לדחיית הערעור.

עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה.

עוד יצוין, למעלה מהצורך, כי בית המשפט קמא קבע בפסק הדין שניתן בהיעדר, כי המערער זומן כדיון; מאישור המסירה שהוצג, עולה כי ההזמנה לדין חזרה בציון "לא נדרש", והפרטים המצויינים באישור המסירה - תאריך ושם הדוור - גם אם מלוא הפרטים באישור לא מולאו, די היה בהם כדי לערוך בירור בדואר בקשר לנסיבות החזרת הדואר, ובירור זה לא נערך על ידי המערער. אציין בהקשר זה, כי העובדה שהמתלונן אינו מתגורר בכתובת המופיעה ברישומי מרשם האוכלוסין, היא כתובתה של קרובת משפחה כנטען, אינה מסייעת מטבע הדברים למעקב מסודר אחר דברי הדואר המתקבלים. בנסיבות אלה עולה חזקת מסירה שלא עלה בידי המערער להפריכה.

אעיר לסיום, כי טענת המערער כי "השוטר טעה בזיהוי רכבו" לא נתמכה כלל בתצהיר, ומדובר בטענה כללית שאין בה

כדי ליצור חשש לקיום עיוות דין.

הערעור נדחה לפיכך.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ב, 17 יוני 2022, בהעדר הצדדים.